

Iz ornitološke beležnice From ornithological notebook

SEVERNI SLAPNIK *Gavia arctica*

9.6.1984. sem na zajezenem jezeru Črnava pri Predddvoru dopoldne okrog dve uri opazoval in fotografiral severnega slapnika, ki se je na tem kraju menda zadrževal že dalj časa. Po pripovedi učiteljice J. Korenčan je slapnik, domnevno zapeljan od mokre asfaltne bleščave, 12.5. pristal na šolskem dvorišču in si pri tem poškodoval plavalno kožico. Učenci so ga odnesli na jezero kjer se je zadrževal vse do 26.6.

Ptič ni bil prehujo boječ, saj je ves čas plaval na odprti vodi, čeprav je bilo na bližnji obali in v čolnih nekaj ljudi; pri tem se je vseeno držal na varnostni razdalji okrog tridesetih metrov. Večkrat se je potopil pod gladino, kjer je ostajal okrog deset sekund. Potapljanje je izkoristil posebnost takrat, ko se je umikal pred bližajočimi se ljudmi. Dr. Jurij Kurillo, Kranj, Vrečkova 5.

ZLATOUHI PONIREK *Podiceps auritus*

V polarni zimi 84/85, ko je temperatura krepko padla tudi do 30 stopinj pod ničlo, sem dne 21.1.1985 na redkih mestih nezaledenele Drave pod jezo Melje v Mariboru opazoval primerke zlatouhega ponirka v zimskem perju. Moram priznati, da ga prvi dan nisem mogel determinirati, šele s pomočjo Petersonovega priročnika in opisa v njem sem ga določil za zlatouhega ponirka. Sprva sem mislil, da gre za črnogrlega ponirka *Podiceps nigricollis*, ki ima značilno privihan kljun, ki ga pa ta ni imel.

drugemu izogibala. Tudi med drugimi plovci sem ponirka redkeje videl, čeprav je bila na jezeru številna družina različnih vrst rac. Na tej lokaliteti sem tega redkega severnega gosta opazoval še ves februar, nato ga ni bilo več opaziti. Franc Bračko, Gregorčičeva 27, Maribor

ČOPASTA ČAPLJA *Ardeola ralloides*

24.4.1985 sem ob Savi, Jarše pri Ljubljani, opazoval čopasto čapljo, ki se je zadrževala ob bregu reke. Verjetno jo je ustavilo sneženo vreme. To je moje tretje opazovanje te vrste na tem območju ob Savi. Dare Šere, Ljubljana, Glinškova ploščad 12.

VELIKA BELA ČAPLJA *Egretta alba*

S kolegico Ireno Furlan sva se 31. januarja 1985 mudila na krajšem izletu v Sečoveljskih solinah. Ko sva po nasipu ob Dragonji vstopala v soline, sva si na enem od poplavljenih solinskih polj pred nama ogledovala sivo čapljo *Ardea cinerea* pri iskanju hrane. V njenem ozadju sva opazila belo čapljo enake velikosti, ki je ravno tako brodirala po vodi.

Ko sva se ji približala na kakih 30 metrov, se je dvignila v zrak. Seveda sva bila pozorna na stopala, ki so bila črna. Velika bela čaplja *Egretta alba* je še enkrat zaokrožila in odletela proti kanalu Piket. Tomi Trilar, Pot v Bitnje 12, 64000 Kranj.

BELOČELA GOS *Anser albifrons*

Še istega dne sva na travniku ob sečoveljskem letališču opazila gosi siive barve z oranžnimi nogami in belim perjem okrog kljuna. Po pregledu priročnika sva ugotovila, da opazujeva beločele gosi *Anser albifrons*. Iz tabele v priročniku sva razbrala, da po barvi kljuna lahko ločimo med podvrstama. Opazovane beločele gosi so imele mesnato rdeče kljune, torej gre za podvrsto *A. A. albifrons*.

Ko sva se jim poizkušala približati, je vseh 34 beločelih gosi odletelo proti solinam. Kasneje se je del jate vrnil in sedel na solinska polja desno od rudnika. Tomi Trilar, Pot v Bitnje 12, 64000 Kranj.